

Modrzew Syberyjski - Larix sibirica

Pochodzenie: zachodnia, środkowa i południowa część Syberii

Modrzew syberyjski to jeden z najlepszych gatunków iglastych przeznaczonych do produkcji desek tarasowych. Jest gatunkiem twardym przez co jest odporny na ścieranie i uszkodzenia mechaniczne. Drewno ma wąską strefę drewna wczesnego (małe przyrosty) co ma znaczący wpływ na wytrzymałość. Cechą charakterystyczną dla modrzewia syberyjskiego są sęki oraz komory żywiczne, z których pod wpływem wysokiej temperatury wydziela się lepka żywica. Pod wpływem czynników atmosferycznych drewno podlega naturalnemu procesowi patynowania wierzchniej warstwy. Nie wpływa to jednak na obniżenie właściwości mechanicznych. W celu przedłużenia walorów estetycznych oraz by zapewnić dodatkową ochronę zalecamy regularną impregnację tarasu – optymalnie dwa razy do roku.

Modrzew syberyjski wykazuje bardzo dużą naturalną odporność na biodegradację. Norma EN 350-2, określająca wytrzymałość różnych gatunków drewna – klasyfikuje modrzew syberyjski w kat. 3, co oznacza, że wytrzymałość tego gatunku drewna w skrajnie trudnych warunkach i bez żadnej konserwacji wynosi minimum kilkanaście lat.

Opis drewna:

Biel: białozółty, wyraźnie oddzielony

Twardziel: żółta do jasnobrązowej

Przebieg włókien: układ prosty

Tekstura: średnio gładka

Właściwości drewna:

Gęstość (drewno świeże): 850 kg/m³

Gęstość (drewno o wilgotności 12%): 600-650 kg/m³

Skurcz styczny: 8,2%

Skurcz promieniowy: 4,2%

Wytrzymałość na ściskanie: 55 N/mm²

Wytrzymałość na zginanie: 99 N/mm²

Moduł sprężystości: 13800 N/mm²

Punkt nasycenia włókien: 26%

Odporność:

Grzyby: średnio trwałe do trwałe

Termity: średnio trwałe

Owady: średnio trwałe

Deski klasyfikujemy na 2 klasy : AB i BC. Deski klasyfikowane są na jedną –lepszą stronę (spodnia strona deski może zawierać dowolne wady, które nie obniżają właściwości mechanicznych desek). Drewno to materiał naturalny i niejednorodny. Różnice w usłojeniu, kolorystyce, rysunku drewna są jego naturalną cechą. Dopuszczalna jest krzywizna 1,5 cm na 1mb deski.

KLASA AB – dopuszczalne zdrowe, zrośnięte sęki w ilości nielimitowanej, występujące pojedynczo lub w grupach. Dopuszczalne czarne sęki ołówkowe o średnicy do 10mm a także sęki spękane, częściowo wykruszone oraz sęki zrośnięte z czarnym obwodem. Dopuszczalne wypadnięte sęki krawędziowe do 1cm. Dopuszczalne pęknięcia, oraz pęknięcia czołowe. Żywica dopuszczalna, biel dopuszczalny do 25% powierzchni deski.

KLASA BC - dopuszczalne sęki wypadnięte, krawędziowe, czarne, skrajne boczne. Dopuszczalne pęknięcia przechodzące. Dopuszczalne ślady po obróbce- niedostrugania i uszkodzenia powierzchniowe. Wszystkie powyższe cechy mogą występować w ilości bez ograniczeń , niemniej nie mogą one znacząco wpływać na wytrzymałość deski.

Deski nie powinny być przechowywane luzem. Należy je złożyć i spiąć pasami, w przeciwnym razie mogą się powykręcać i powypaczać. Wilgotność desek tarasowych wynosi $18 \pm 2\%$. Na skutek wilgotności powietrza może dojść do zmiany wilgotności i wymiarów desek. Rzeczywista szerokość i grubość może różnić się do ok.8 % od wymiarów z faktury ponieważ jest to materiał higroskopijny który chłonie i oddaje wilgoć z otoczenia (skurcz i spęcznienie).

Montaż desek tarasowych należy przeprowadzać zgodnie ze sztuką budowlaną. Materiał należy sprawdzić przed montażem. Wszelkie zastrzeżenia do jakości dostarczonego materiału i wilgotności należy zgłosić przed montażem. Rozpoczęcie prac oznacza akceptację stanu technicznego i wizualnego materiału. Montaż powinien być przeprowadzony przez specjalistę.